

Ulrika Andersson

Sändningstid
Serigrafi
390 x 268 mm

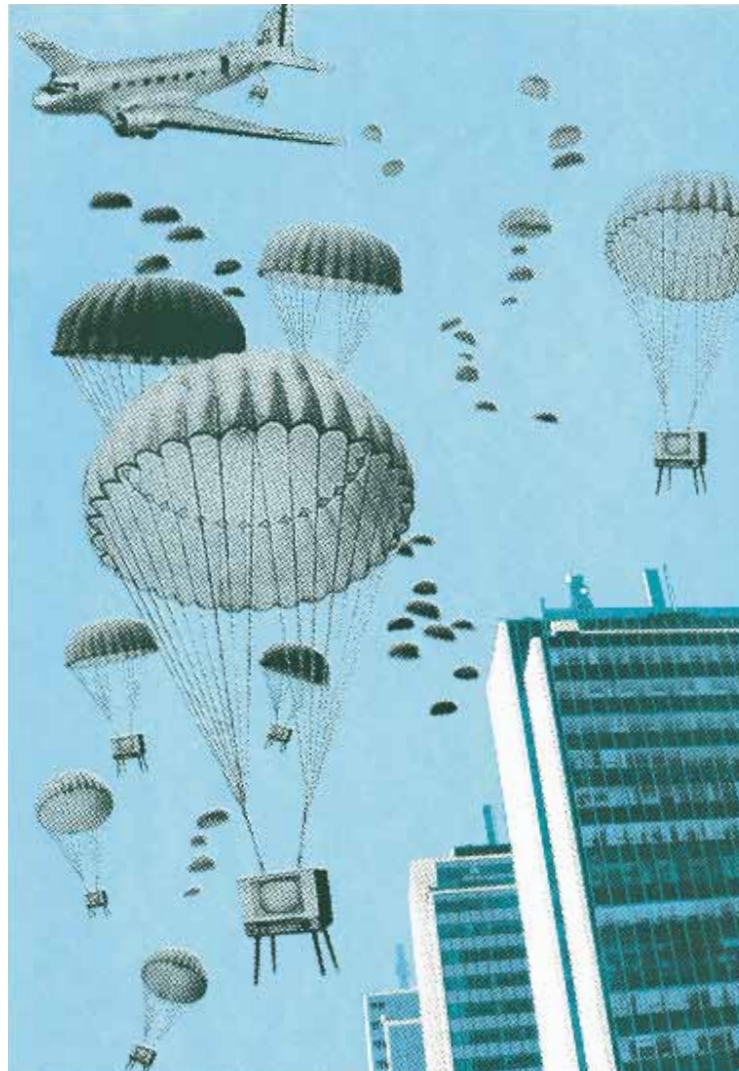
Ulrika Andersson är född 1972 i Fagersta, bor och verkar i Stockholm. Studier 1993–98 på kulturvetarlinjen vid Stockholms universitet, 2000–02 vid Grafikskolan i Stockholm (Gubbängen), 2202–03 projektår vid Grafikskolan i Stockholm.

Viktigare separatutställningar i bl.a. Grafikens Hus, Mariefred 2002, Konstnärshusets grafikgalleri, Stockholm 2006, Grafiska Sällskapets galleri 2007.

Viktigare samlingsutställningar i bl.a. Galleri Konstforum, Norrköping 2001, *Bilden av barnet* och *Network Baltic*, båda 2003 i Grafikens Hus, Mariefred, Höganäs museum 2003, Grafiska Sällskapet, Stockholm 2003, -04, -05, -06, Bohusgalleriet, Uddevalla 2004, Galleri Rådhuset, Söderköping 2004, Galleri Helle Knudsen, Stockholm 2002, -03, -05, Grafik i Väst, Göteborg 2003, -04, -05, Grafikskolan i Stockholm (stipendiatutställning) 2006, *Samtida grafik 07* i Grafikens Hus, Mariefred 2007.

Jurybedömda utställningar: Höstsalongen i Väsby konsthall, Upplands Väsby 2003, Dansk Grafiktriennal 04, Holbaek och Köpenhamn 2004 (3:e pris), *Lilla Europa 2004*, Hallsberg och Örebro, XIV Grafiktriennalen i Frechen, Tyskland 2005.

Har fått Grafikens Hus verkstadsstipendium (ur Christina Höglunds grafikstipendiefond) 2002.

Finns representerad i bl.a. Nationalmuseum, Moderna museet, The British Museum, London, landstingens konstsamlingar i Kronobergs län, Region Skåne, Uppsala län, Västmanlands län, Västerbottens län, Västra Götalands län.

Medlem i Grafiska Sällskapet, Grafikens Hus, Grafik i Väst.

I 2007 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår *Sändningstid*, serigrafi 390 x 268 mm.

Upplagan har tryckts av konstnären.

Om du en dag strosar utmed Hötorgshusens solbelysta fasader ska du inte bli förvånad om det singlar ner teveapparater med fyra ben i fallskärmar från himlen – i alla fall inte om du fastnat för Ulrika Anderssons serigrafi *Sändningstid*. Det är en vacker och samtidigt fräck syn som kunde vara sann. För även om den är sprungen ur fantasins kreativa möte med verkligheten, så skulle den kunna vara ett dokument över en händelse från 1960-talet eller senast från i går. Popkonstens bildvärld är bara en av flera resonansbottnar i Ulrikas konstnärskap, som också fylls på med intryck från bland annat designtidningar, 40- till 60-talets veckotidningar och bild i största allmänhet. Hennes senaste två utställningar, *Fjärrkontroll*, om teve och massmedia på Konstnärshuset, och *Hälsovådligt* på Grafiska Sällskapets galleri, visade bland annat på ett lekfullt återbruk av andras bilder, som hon bearbetat till samtida betraktelser över en tid som flytt och som därigenom är närvarande. En sådan slutgiltig bildvärld är resultatet av flera månaders intensivt tankearbete. Vad som sätter igång inspirationen varierar, men resultatet blir ett massivt bildflöde som Ulrika försöker nedteckna så snabbt som möjligt i ett anteckningsblock eller på lösa blad. »Det är som att vrida på en kran«, säger hon. (...). Sedan börjar hon reducera i en stenhård urvalsprocess. Många gånger utgår hon ifrån utställningsrummet för att skissa på format, vilket påverkar val av motiv. Ulrika arbetar både stort och smått och gillar att klura ut komplicerade tekniska lösningar. I hennes utställning på Konstnärshuset fanns ett tre och en halv meter brett verk som bestod av 15 målade/screentryckta MDF-skivor, vars raster blev till en bild först när man stod på rätt avstånd. Hon blandar tekniker, trycker

på olika underlag, klipper ut, klistrar upp på träskivor, målar och bearbetar digitalt för att nå rätt uttryck. Ingen process är den andra lik, men hon gillar kontrast och komplement. Det måste finnas färg med, gärna rött och orange. Blått är lite mer ovanligt, men i detta blad för Föreningen för Grafisk Konst är det ju helt naturligt, eftersom himlen är ett sammanhängande färgfält. Tre olika blå nyanser, svart och vitt till fallskärmarna ger fem färger att blanda och trycka, vilket Ulrika gjort helt själv. I vanliga fall trycker hon sina bilder utfallande, men det här bladet är lite speciellt då det har en smal vit handskuren kant runt om. Det ger en stilfull avslutning på ett intensivt och tidskrävande arbete, som nästan alltid utmynnar i en lek. Olika bilder trycks bredvid varandra, över varandra, i varandra, upp och ner, med mycket färg på stora ytor. Vad det blir? Håll utkik! Kanske kommer något flygande en vacker dag.

Annika Gunnarsson

Intendent vid Moderna Museet

Foto: Henning Lindahl